

Nr 44.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1923 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalskrivning.

(2:a avd.)

I en den 9 mars 1923 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 168, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning

om vissa ändringar i förordningen den 6 augusti 1894 (nr 61) angående mantalsskrivning.

Härigenom förordnas, att § 6 mom. 1, § 7 mom. 1 samt § 12 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 6 mom. 1.

Före mantalsskrivning — — — — egen kommun.

Angående uppläggande av mantalslängd för vissa mantalsskrivningsdistrikt i Kopparbergs län förordnar Kungl. Maj:t.

§ 7 mom. 1.

Vid mantalsskrivningen — — — — förrättningen övervara.

Kommun äger rätt besluta om ersättning åt kommunalombud efter

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 7 saml. 31 häft. (Nr 44.)

de grunder, som i kommunallagarna stadgas angående dagtraktamente och reseersättning åt ledamöter i styrelser och nämnder.

§ 12.

I fråga om vidtagen eller underlåten mantalsskrivningsåtgärd må en var, vars rätt därav beröres, ävensom vederbörande kommun och fattigvårdssamhälle söka ändring — — — — till bedömande.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1923.

Beträffande vad föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för berörda förslag får utskottet hänvisa till omförmälda, propositionen bilagda statsrådsprotokoll.

Utskottet.

De föreslagna ändringarna i mantalsskrivningsförordningen röra tre från varandra fristående frågor. Ändringen i § 6 mom. 1 innebär, att Kungl. Maj:t skall äga förordna angående uppläggande av mantalslängd för vissa mantalsskrivningsdistrikt i Kopparbergs län. Detta stadgande har påkallats därav, att till följd av den långt gångna jordsplittringen i några häradsskrivardistrikt i nämnda län ett uppläggande av mantalslängden enligt föreskrivet formulär skulle medföra betydande arbete utan att den överskådlighet och tillförlitlighet vunnes, som kunde uppnås genom användande av ett annat mindre tidsödande system för längdens uppläggande. I förslaget till ändrad lydelse av § 12 har införts en bestämmelse, genom vilken fattigvårdssamhälle förklarats berättigat att föra talan i fråga om vidtagen eller underlåten mantalsskrivningsåtgärd. Mot dessa bestämmelser har utskottet icke haft något att erinra.

Genom en den 9 mars 1923 dagtecknad proposition nr 130 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga vissa ändringar i kommunallagarna, avseende, bland annat, befogenhet för kommun att besluta om ersättning åt ledamöter i styrelser och nämnder. I den nu föreliggande propositionen har Kungl. Maj:t, då nämnda befogenhet att besluta om ersättning ansetts böra utsträckas att gälla ersättning åt de i mantalsskrivningsförordningen omförmälda kommunala ombuden, föreslagit en ändring av dylik innebörd i § 7 mom. 1 uti sistnämnda förordning. Genom kamrarnas skiljaktiga beslut i anledning av propositionen nr 130 hava de föreslagna ändringarna i kommunalföfatt-

ningarna med undantag av dem, som avse landstingsförordningen, icke vunnit riksdagens bifall. Därmed har frågan om ändring i § 7 mom. 1 mantalsskrivningsförordningen uppenbarligen förfallit.

Propositionen nr 168 innefattar, att där föreslagna ändringar i mantalsskrivningsförordningen skulle träda i kraft samtidigt med de i propositionen nr 130 föreslagna ändringarna i kommunallagarna eller den 1 september 1923. Då den föreliggande propositionens samband med de avsedda ändringarna i sistnämnda författningar numera är, på sätt nyss nämnts, brutet, saknas anledning att uppskjuta ikraftträdandet av de ändringar i mantalsskrivningsförordningen, som utskottet här förordar, till den 1 september 1923, utan synas desamma lämpligen böra träda i kraft redan den 1 juli samma år.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 168 icke kunnat oförändrad bifallas, för sin del antaga följande

Förslag

till

förordning

om vissa ändringar i förordningen den 6 augusti 1894
(nr 61) angående mantalsskrivning.

Härigenom förordnas, att § 6 mom. 1 och § 12 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 6 mom. 1.

Före mantalsskrivning — — — egen kommun.

Angående uppläggande av mantalslängd för vissa mantalsskrivningsdistrikt i Kopparbergs län förordnar Kungl. Maj:t.

§ 12.

I fråga om vidtagen eller underlåten mantalsskrivningsåtgärd må en var, vars rätt därav beröres,

Bevillningsutskottets betänkande Nr 44.

ävensom vederbörande kommun och fattigvårdssamhälle söka ändring — — — till bedömande.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1923.

Stockholm den 25 maj 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing, Gustaf Nilsson, Antonsson, Wigforss, Björnsson, Boman, Jönsson* i Boa, *Johansson* i Kullersta, *Lithander, Olsson* i Ramsta, *Heyman, Ericson* i Obergå, *Carlsson* i Gävle, *Johan Bergman, Uddenberg* i Karlskoga, *Bengtsson* i Kullen, *Lövgren* i Nyborg och *Olsson* i Golvvasta.